

Descrierea satului Sărăceni în citate

Name: _____

1. popii este tocmai lângă biserică: nici din asta nu vedem însă decât cinci ferestri și un acoperemânt roșu cu două hornuri. În față cu biserica e școala. [...] Iară zidirea cea mare, care se vede mai în vale, este primăria. [...]
- A Descrierea satului sărăcăcios
B Descrierea satului înfloritor
2. lemne clădite laolaltă, un acoperiș din paie amestecate cu fân, un cuptor de imală² cu prispa bătrânească, un pat alcătuit din patru țapi³ bătuți în pământ, o ușă făcută din trei scânduri înfeperate c-un par cruciș și cu altul curmeziș... lucru scurt, lucru bun. Cui nu-i place
- A Descrierea satului sărăcăcios
B Descrierea satului înfloritor
3. bine. Grădinile sunt însă prea îndesate cu pomi; numai printre crengi ori peste pomi vedem pe ici, pe colea, câte o bucată din pereții și acoperemintele caselor. Casa
- A Descrierea satului sărăcăcios
B Descrierea satului înfloritor
4. Sărăcenii? Un sat cum Sărăcenii trebuie să fie. Ici o casă, colo o casă... tot una câte una... Gardurile sunt de prisos, fiindcă n-au ce îngrădi; uliță este satul întreg.
- A Descrierea satului sărăcăcios
B Descrierea satului înfloritor
5. „Ce sat e acela unde se vede biserica cea frumoasă cu pereți albi și cu turn sclipitor?” Fiind întrebat astfel, el
- A Descrierea satului sărăcăcios
B Descrierea satului înfloritor
6. În vârful satului, adică la cel mai înălțat loc, este o alcătuială pe care sărăcenii o numesc „biserică”. Ce să fie asta? Este o grămadă de groși⁴ bătrâni, puși unii peste alții în chip de pereți. [...]
- A Descrierea satului sărăcăcios
B Descrierea satului înfloritor
7. Asta duce un car de var, celălalt un car de poame; mai apoi vine unul cu împletituri, altul cu un car de roate, doage, ori alt lemn lucrat. Iară pe marginea drumului, din când în când, dă de petrarai care ciocănesc din zori de zi până la apusul soarelui. Astă cale nu e pustie!
- A Descrierea satului sărăcăcios
B Descrierea satului înfloritor
8. Drum ca acela care trece prin Valea-Seacă înspre Sărăceni giur împregiur nu este. Neted ca masa și vârtos ca sămburele de cireșă. Se vede că sărăcene-
- A Descrierea satului sărăcăcios
B Descrierea satului înfloritor
9. Ar fi prost lucru un horn la casă: fumul află cale și prin acoperiș. Nici muruiala¹ pe pereții de lemn n-are înțeles, fiindcă tot cade cu vremea de pe dâșii. Câteva
- A Descrierea satului sărăcăcios
B Descrierea satului înfloritor
10. lua. În Sărăceni însă toate incuietorile erau de lemn.
- A Descrierea satului sărăcăcios
B Descrierea satului înfloritor
11. Pe Valea-Seacă este un sat pe care oamenii îl numesc Sărăceni. Un sat „Sărăceni” pe o vale „seacă”: mai rău nu poate să sune însămnarea unui loc.
- A Descrierea satului sărăcăcios
B Descrierea satului înfloritor
12. Toate s-au schimbat; numai părintele Trandafir a rămas precum a fost: verde, vesel și harnic. Dacă
- A Descrierea satului sărăcăcios
B Descrierea satului înfloritor
13. În câteva ceasuri, Sărăcenii sunt numai prea bogați de apă. Așa o pat aproape în fiecare an. Când sămănaturile din vale par mai frumoase, Valea-Seacă minte cu numele și spală tot ce-i pică în cale. [...]
- A Descrierea satului sărăcăcios
B Descrierea satului înfloritor
14. acel loc: „Acolo sus pe Gropnița? Acela e satul nostru, Sărăcenii. Dar clopotele să le auzi: ce clopote sunt în turnul acela!... S-aude cale de trei ceasuri!” [...]
- A Descrierea satului sărăcăcios
B Descrierea satului înfloritor